

ÜST AKIL

DERİN İKTİDARIN KÜRESEL EFENDİLERİ

© 2016, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. İzinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151 182-5

Sertifika No: 12451

<i>Hayat Yayınları</i>	: 580
<i>Güncel Politika</i>	: 13
<i>Kitabın Adı</i>	: Üst Akıl
<i>Yazarı</i>	: Murat Akan
<i>Yayın Editörü</i>	: Selami Türkoğlu - Semih Kavak
<i>Kapak Tasarımı</i>	: Semih Kavak
<i>İç Tasarım</i>	: Bora Nebioğlu
<i>Baskı Yeri ve Tarihi</i>	: Ankara, 2022
<i>Baskı ve Cilt</i>	: Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş.

Yenice Mah. Çubuk Yolu Üzeri No: 3 Çubuk / Ankara
Tel: (0312) 342 22 08 Fax: (0312) 341 14 27
Sertifika No: 40961

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55

www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

/hayatyayinlari /hayatyayinlari

ÜST AKIL

DERİN İKTİDARIN KÜRESEL EFENDİLERİ

MURAT AKAN

Murat Akan, 1969 yılında Gümüşhane/Kelkit'te doğdu. 1995 yılında Ankara Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. 2008 yılında Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Bölümü'nü bitirerek yüksek lisansını tamamladı. Üniversite yıllarında başladığı gazetecilik mesleği boyunca, birçok görsel ve yazılı yayın organında muhabir, redaktör ve haber müdürü olarak görev yaptı. Özellikle Ortadoğu ve yakın tarih konularında birçok çalışması bulunan yazarın, çeşitli dergi ve gazetelerde "Ortadoğu ve Su Sorunu" ile ilgili makale ve dizi yazıları yayımlandı. Yazar 2008 yılında ise, 1980-2008 yılları arasını kapsayan siyasi olayların anlatıldığı "Derin Şifreler" isimli ilk kitabını kaleme aldı. Çeşitli özel ve kamu kuruluşlarında yaklaşık 13 yıl basın danışmanlığı yapan yazar, evli ve 3 çocuk babasıdır.

İÇİNDEKİLER

Önsöz 11

I. BÖLÜM

Halksız İhtilal

TANZİMAT 15

Kuruluş Felsefesi 17

Halka Rağmen Halkçılık 22

İlk Paralel Devlet Yapılanması 24

Bir Metresin Eğittiği Nazır 27

Londra'da Oturan Hariciye Nazırı 29

Majestelerinin En Sadık Hizmetkarı 32

Tanzimat'la Gelen İflas 35

Uşakların Efendisi 37

İngiliz Elçinin İlk Derin Devlet Denemesi 41

Avrupa'ya Giden, İhtilalci Dönüyor 44

Türkçülüğün Kitabını Yazan Yahudi 46

Devşirmeler Ya Paşa Oluyor, Ya Nazır 48

İlk Gladio Örgütlenmesi, İlk Darbe Girişimi 49

Cuntaya Suçüstü 51

Hangi Şeriat? 52

Carbonarilikten Gladio'ya 54

Osmanlı Sarayında Ecevit Vakası 56

Garip Bir Tesadüf 58

Muhalefeti Örgütleyen Carbonari Ajanı 60

Cemiyetin Tüzüğünü Hazırlayan Mason 62

Önce Psikolojik Harekat 63

II. BÖLÜM

Üst Aklın İhtilal Tüccarları

YENİ OSMANLILAR CEMİYETİ 67

Kim Bunlar? 69

Piknikte Kurulan Örgüt 72

Yurtdışına Kaçıyorlar 76

Oppenheim Maaşlı Vatanseverler 79

Üst Aklın Karapara İmparatorluğu 83

Avrupa'dan Verilen Muhtıra	84
Osmanlı Velihtını Mason Yapıyorlar	86
Kadıköy'de Çok Gizli Ayın	89
Hem Molla, Hem Darbeci	92
Rum Locasına kayıtlı 'Vatan Şairi'	96
Vatan Piyesi İngilizler İçin mi Yazıldı?	99
Maaşlı, Hizmetli Sürgün	102
Gayrimillî Muhalefet	104
Yeni Kral Mithat Paşa	105
Cunta İşbaşında	109
"Kinim dinimdir" Diyen Darbeci Paşa	111
Zulmün Şahidi Abdülhamid	113
Darbe Yapmak Yetmez, Öldürmek de Lazım!	116
Mason Veliht, Sultan Oluyor	117
Şeriat Devletinden Dinsiz Devlete	120
Çeteler Mecliste	123
1876 Darbesi'nden 27 Mayıs'a	126
Darbelerin Mimarları Masonlar	128
Masonlar İktidarda	130
1961 Anayasası'nı Sabetayistler mi Yaptı?	132
Vesayetın Sonu	133
Darbeye Teşebbüs Eden Mason Locası	137

III. BÖLÜM

DERİN İKTİDARIN KÜRESEL EFENDİLERİ

141

Üst Aklın Değişmeyen Oyunu: Böl, Parçala, Yut	143
Türk Olmayan 'Türkçüler'	145
Turan Fikrinin Babası	149
Hem Derviş, Hem Türkçü, Hem Ajan	152
Devletin Hücrelerine Giriyor	154
Siyonizmin İlk Casusu	157
Üst Aklın Kıdemli Ajansı	161
Maliye Bahane, Casusluk Şahane	162
Üst Aklın Avucundaki Şeyhler	166

IV. BÖLÜM

Üst Aklın Siyonist Şakirtleri

ALLIANCE ISRAELİTE UNİVERSELLE

169

'Mason' Soslu Siyonizm	171
İlk Paralel Örgütlenme	173

Terörist Öğretmenler.....	177
Hem Tanzimat'ın, Hem Alliance'ın Finansörü	180
Küresel İhtilalin Merkez Üssü	183
Abdülhamid Tehlikeyi Fark Edince	186
Alliance'ın Cumhurbaşkanı	189
Celal Bayar'ı Nasıl Bilirdiniz?.....	191
Alliance Dayanışması	194
Altı Hatimle Ölen Siyonist	195
Alliance'ın Kara Kutusu	197
Cemiyet'in Gizli Arşivi Nahum'a Emanet	200
Yeni Rejimin Gayriresmi Dışişleri Bakanı	203
Halifeliği Kaldıran Alliance'lı	204
Suriye Tamam, Sırada Mısır Var	207

V. BÖLÜM

Üst Aklın Gayrimeşru Çocuğu

İTTİHAT VE TERAKKİ CEMİYETİ

209

Abdülhamid Siyaseti	211
Sessiz Devrim	213
Ortak Düşman Abdülhamid	214
Şer İttifakı	218
Derin İktidarın Ayak Sesleri	220
Okul Değil, Sanki Muhalefet Partisi	223
Enver Paşa'nın Kini, Mustafa Kemal'in Makalesi	225
Rakı Muhabbetinin Önlediği Darbe	227
Cemiyet'in Adı Auguste Comte'tan	230
Cemiyetin Karakutusu	232
Fransız Oyunu	234
Paris'e Uzanan Barış Eli	236
Örgüt İçinde Örgüt	238
Hep Aynı Senaryo	241
Türk-Ermeni Ortaklığıyla Halifeye Suikast	244
Ermeni Komitacılarla İttihatçılar Kol Kola	246
"Bir Lahza-i Teahhur"	248
Genç Subaylar Rahatsız	253
Cemiyet'in 322 No'lu Üyesi	256
Paşaların Kavgası	258
Rum Komitacılarla Kurtarılan Vatan	260
Dr. Nazım İnönü'yü Nasıl İhtilalci Yaptı?	262
İhtilal İçin Pariste Son Tango	263

Cemiyet İçindeki Kontrgerilla	266
Darbe Mektupları	269
Fedailer İşbaşında	272
Faili Meçhuller Dönemi	273
Reval'deki Üst Akıl	275
Darbe mi, Devrim mi?	278
28 Şubat'ın Referansı	281
Meşrutiyetle Gelen Diktatörlük	284
Devlet İçinde Devlet	287
Darbelerin Değişmeyen Gerçeği	290
Kağıttan Kurşunlar	292
'Derviş' Kılıklı Ajan	295
Kirli Bir Tezgah: 31 Mart	298
"Bu Zulüm Şeriatın Hangi Kitabında Yazılı?"	301
Türk Halifeyi Bir Yahudi'ye 'Hal' Ettiren Zihniyet	303
Darbe mi, 'Gericî' Bir Kalkışma mı?	307
Yalan Söyleyen Tarih Utansın	309
Mustafa Kemal'in 'İrticacı' Doktoru	312
Hareket Ordusu'nun Başındaki Alliance'lı	314
Feda-i Zabitan'dan Teşkilat-ı Mahsusa'ya	316
Derin Hesaplaşma	318
Abdülhamid'in Ah'ı	320
Teşkilat Darbe Yapıyor	323
Abdülhamid'i Deviren Güç	327
Kızıllema Koalisyonu	330
Yeniçeri Ocağından 28 Şubat'a	336
Üst Aklın Değişmeyen Alevi Kartı	339
Yeniçeri Ocağını Diriltme Denemesi	341
Mezhepsel Cuntayı İhbar Eden Yarbay	346
Kurşun Sekmese, Plan Tamamdı	349
"28 Şubat'ı İsrail İçin Yaptık"	353

VI. BÖLÜM

Cemiyet İçindeki Üst Akıl

YAHUDİ/MASON CEPHE	359
Garip Bir Göç(!) Hikayesi	361
"Kabe-i Hürriyet"	365
Sabetaycı İşkence Evi	367
Abartı mı, Psikolojik Harekat mı?	370
"Yahudi İttihat ve Terakki Komitesi"	372

Cemiyet'in Mason Kardeşleri	376
Cemiyet'in Siyonist Beyni	380
Kemalizm'in Babası	382
Perde Arkasındakiler	387
Siyonistlerin Gerçek Yüzü	388
Uyandırılan Hücreler	391
Namuslu Diplomatlar	393
Üst Aklın Maskeli Yüzleri	394
Büyük Kehanet	396
Yahudi/Mason Cephenin Son Darbesi	398
Siyonizmin Üç Kalemşörü	401
Hedef Turanı'ı Kurtarmak Değil, İsrail'i Kurmaktı	403
Üst Aklın Tasfiye Listesi	405

VII. BÖLÜM

Sultan Abdülhamid'in Dönüşü

TAYYİP ERDOĞAN İLE KARŞI DEVRİM 409

Sessiz Devrim	411
Erdoğan ile Tekerrür Eden Tarih	414
Erdoğan'a İlk Uyarı	418
Demokrasi Kalkanlı Diktatörlük	420
Üst Akıl'a İlk Başkaldırı "One Minute"	422
Artık Hem İktidar, Hem Muktedir	425
MİT Üzerinden Erdoğan Operasyonu	429
31 Mart'tan Gezi İsyanı'na	433
Oded Yinon Planı ve Hedefteki Türkiye	436

Bölüm Dipnotları 443

Kaynakça 476

ÖNSÖZ

Şüphesiz bugünün Türkiye'sinde yaşanan iktidar mücadelesini anlamamanın yolu, tarihin derinliklerine inebilmekten geçiyor. Çünkü tarih *tekerrürden ibarettir*. Tanzimat sonrasını ve özellikle Sultan Abdülhamid dönemini tahlil etmeden, günümüz siyasi meselelerini anlamlandırmak mümkün değildir. Zira cumhuriyet dönemine geçiş öncesi ve sonrasındaki 'seçkin azınlığın' iktidar gücünü elde etmek adına uyguladığı yöntemlerle, Sultan Abdülhamid döneminde uygulanan 'derin iktidar' mücadelesinin yöntemleri arasında hiçbir fark yoktur. Dün imparatorluğu ihtişamlı günlerine döndürmek için çırpınan Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid iktidarlarına karşı yapılan küresel operasyonlar, günümüz Türkiye'sinde Adnan Menderes, Turgut Özal ve Recep Tayyip Erdoğan'a karşı da aynen uygulanmıştır.

"*Üst Akıl*" kavramı, her ne kadar 'soyut' bir söylem olarak algılanırsa da, aslında iki asırlık tarihsel süreç incelendiğinde bu kelimenin altının sanılandan çok daha dolu olduğuna hayretle şahit oluyoruz. Dün, Tanzimat sonrası 'hasta adamın' iyileşip ihtişamlı günlerine geri dönmesinden korkan Batılı güçler ile Osmanlı'nın parçalanmasını "vaat edilmiş topraklarda devlet kurmanın teminatı" olarak görenlerin oluşturduğu ittifak, bugün de Türkiye'nin güçlenerek İslam dünyasına yeniden önderlik etmesini önlemek için büyük bir çaba sarf etmektedir.

Küresel sermaye gücünü elinde bulunduran baronlar, dünya çapında kurmuş oldukları sivil toplum örgütleri, düşünce kuruluşları ve medya ağı sayesinde çıkarlarına dokunan, orijinal kültür kodlarına dönmek isteyen ve milli imkânları harekete geçiren tüm ülke yöneticilerini hedef olarak görmekteyiz. Birçok ülkenin milli bütçesinden daha fazla imkânâ sahip olan bu küresel sermaye baronları, ellerindeki finansal gücü ve medya ağını kullanarak toplumun fikir ve düşüncelerini, yaşam tarzlarını ve en önemlisi de meşru iktidarlarını çeşitli operasyonlar yoluyla değiştirebilmektedirler. Dolayısıyla *Üst Akıl*, küresel ve devletlerüstü bir toplum mühendisliğinin adıdır. Piramidin tepesinde yer alan sermaye baronları, ellerindeki tüm imkanları kullanarak devlet yöneticilerini, ülke bürokrasisini, aydınları rahatlıkla etkileyerek kendi yörüngelerine çekebilmektedirler.

Küresel baronlarından biri olan David Rockefeller, Almanya Baden'deki Bilderberg toplantısında 'Üst Akıl'ı tarif ederken aynen şöyle diyordu: "*Washington Post, The New York Times, Time Dergisi ve diğer büyük yayınlara şükran borçluyuz. Senelerdir toplantılarımıza iştirak etmelerine rağmen ketumiyet sözünü tuttular. Eğer toplantılarda konuştuğumuz kamuoyunun bilgisine sunulsaydı, bizlerin dünya için bir plan geliştirmesi imkansız olurdu. Fakat dünya artık çok daha girift ve dünya hükümetine doğru gitmek için çok daha hazır. Entelektüel elit ve dünya bankerlerinden oluşan uluslar üstü bir yapı, geçen yüzyıllarda uygulanan kendi ulusal geleceğini tayin etmeden kesinlikle daha iyidir.*"

David Rockefeller'in, "Dünya bankerlerinden oluşan uluslar üstü yapı" olarak tarif ettiği Üst Akıl, düzenlemiş olduğu gizli toplantılarla dünya siyasetine yön vermektedir. Dünya ekonomisinin yaklaşık yüzde seksenine hükmeden bu gizli/küresel seçkinler grubu; siyaset, sanayi, ekonomi, ticaret, banka/sermaye, silah, medya vb. unsurlar başta olmak üzere, birçok alanda güçlü ve gizli bir örgütlenme sağlamışlardır. Dolayısıyla dünyadaki siyasi ve ekonomik krizlerin, savaşların, ihtilallerin, siyasi cinayetlerin, hükümet düşürmelerin meydana gelmesinde bu *Küresel Efendilerin* rolü oldukça büyüktür.

Üst Aklın en büyük özelliği sürekliliğidir. Zaman değişir, kişiler değişir, yöntemler değişir; ancak benimsedikleri ideolojilerini, yaşam tarzlarını ve istedikleri yönetim şeklini başka ülkelere dayatmak için giriştikleri toplum mühendisliği asla değişmez. Mesela 1876 yılında Sultan Abdülaziz'e yapılan darbe ile 1960 yılında Adnan Menderes'e yapılan darbenin mantığı ve gerekçeleri aynıdır. Yine Sultan Abdülhamid iktidarını devirmek için ordu içerisinde gizli şekilde örgütlenen İttihat ve Terakki Cemiyeti tarafından gerçekleştirilen İkinci Meşrutiyet ile 28 Şubat sürecinde kullanılan argümanların hiçbir farkı yoktur. Dolayısıyla Sultan Abdülaziz, Sultan Abdülhamid, Adnan Menderes, Turgut Özal ve Recep Tayyip Erdoğan ile iktidar mücadelesine girişen güç, aynı küresel güçtür. Zira Tanzimat süreci ile yerleştirilen 'azınlık ideolojisi' egemenliğine karşı çıkan her milli unsur, Üst Aklın doğal düşmanıdır.

Üst Akıl, çıkarlarını korumak adına desteklediği azınlık egemenliğine dayalı vesayetçi sistemi sürdürmek için, askeri darbeleri ve ihtilalleri hep bir araç olarak görmüştür. İttihat ve Terakki Cemiyeti dönemi ile başlayan 'darbeyle iktidar olma geleneği' ve azınlık ideolojisini çoğunluğa dayatma yöntemi, hiçbir değişikliğe uğramadan günümüz Türkiye'sine miras olarak kalmıştır. Tanzimat süreciyle başlayan seçkin zümrenin bürokratik zorbalığı, I. ve II. Meşrutiyet darbeleriyle sonuçlanırken; Cumhuriyet sonrası kurulan 'vesayet' rejiminin de temel taşlarını oluşturmuştur. 1876 darbesi sonrasında

gelen I. Meşrutiyet'i anlamadan 1960, 1971, 1980 darbelerini; 1908 ve 1909 darbeleriyle gelen II. Meşrutiyet'i anlamadan da 28 Şubat ve 27 Nisan süreçlerini anlamak mümkün değildir.

Bu yüzdendir ki, yaklaşık iki asırlık tarihi süreci bir bütün olarak ele alma gereği duyduk. Zira legoları birleştirmeden, büyük resmin tamamını görmenin mümkün olmadığına inanıyorum. Çalışmamızda küresel operasyonların başlangıç tarihi olarak özellikle Tanzimat sürecini baz almamızın nedeni, Türk/İslam coğrafyasında yürütülen derin iktidar mücadelesinin bu tarihten sonra profesyonelce yürütülmüş olmasından kaynaklanmaktadır. İşte Tanzimat'tan günümüze kadar yaşanmış iki asırlık iktidar mücadelesini, belgeleriyle ve kesintisiz olarak siz değerli okuyucuların dikkatine sunuyoruz. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından Kobani olayları sonrasında dile getirilen ve kamuoyunda büyük merak uyandıran 'Üst Akıl'ın kimler olduğunu, Türk/İslam coğrafyasında şimdiye kadar hangi operasyonları yürüttüklerini, bizlere 'kahraman' olarak sunulan şahsiyetlerin aslında nasıl birer 'cüce' olduğunu ilgiyle okuyacağınızı umuyorum.

Bu çalışmam sırasında yapmış oldukları katkılardan dolayı, değerli dostlarım *Semih Kavak* ve *Selami Türkoğlu*'na teşekkürü bir borç bilirim. Hayırlara vesile olması dileğiyle...

Murat AKAN
İstanbul, 2016

I. BÖLÜM

Halksız İhtilal
TANZİMAT

Kuruluş Felsefesi

Osmanlı İmparatorluğu'nu ortadan kaldırmak için yürütülen derin iktidar mücadelesine geçmeden önce, Osmanlı'nın kuruluş felsefesine kısaca bir göz atmak gerekiyor. Zira Tanzimat sonrası başlayıp günümüze kadar süren derin iktidar mücadelesinin altında yatan sebeplerin en önemlisi, imparatorluğun kuruluşunda benimsediği 'teokratik' yönetim şekliydi. Bizzat Tanzimat Ferman'ında yer aldığı orijinal şekliyle; "Devlet-i Aliyye, bidayeti zuhurundan beru ahkam-ı celile-i kura'niyye ve kavanin-i şer'iyye" üzerine kurulmuş bir devlettir. Yani imparatorluk, kuruluşundan beri Kur'an-ı Kerim'i anayasası yapmış, şer-i hukuk kurallarını benimsemiş ve idari yapısını Sünni İslam geleneği üzerine inşa etmişti. Beyliği oluşturan Osmanoğulları, Oğuzların Kayı boyundandı. Yani özbeöz Müslüman/Türk sentezinin katıksız temsilcileriydi.

Türklerin sekizinci yüzyıldan itibaren kendi istek ve arzularıyla başlayan İslamiyet'le tanışma dönemi, Karahanlılar, Gazneliler, Selçuklular ve nihayet Osmanlı'lar ile devam etti. Türklerin Müslümanlığı kabul etmesinde hiçbir dış etki ve zorlama olmadığı gibi, devleti yönetenler de halkına şeriat hükümlerini tepeden dikte ettirmemişlerdi. Tavanla taban arasındaki ortak payda İslamiyet idi. Yükselme döneminde tahta geçen her başarılı padişahın arkasında bir din bilgini, manevi bir denetçi bulunuyordu. İmparatorluğu kuran Osman Gazi'nin arkasında kayınbabası Şeyh Edebali, İstanbul'u fetheden Fatih Sultan Mehmet'in arkasında hocası Akşemsettin, Kanuni Sultan Süleyman gibi çetin bir padişah karşısında bile "Padişah emriyle na-meşru olan nesne meşru olmaz"¹ diyebilecek kadar ilim haysiyeti olan bir Şeyhülislam Mehmet Ebussuud Efendi vardı. İşte imparatorluğun 'kuruluş felsefesi' olan bu düstur; başta Haçlı zihniyeti olmak üzere, İslamiyet karşıtı tüm kesimleri hep rahatsız edegelmişti.

Bu yüzdendir ki, Osmanlı'nın teokratik rejimini yozlaştırarak seküler hale getirmek için yürütülen çabalar, imparatorluğun yıkılışı-

na kadar devam etti. Devlet-i Aliyye'nin çöküş dönemini fırsat bilen akbabalar, devletin dinini değiştirmesini açıkça söyleyebiliyordu. Rus Çarı I. Nicola, Rusya'ya elçi olarak gönderilen Damat Halil Paşa aracılığıyla İkinci Mahmut'tan 'din değiştirmesini' istememiş miydi? Çar şöyle diyordu: "Efendinize söyleyiniz... Bugünkü felaketli günlerden kurtulması için en kestirme çare, dedelerinin dininden vazgeçmektir. Niçin Müslümanlığı bırakıp Hıristiyanlığı seçmiyor? Zira tebaasının çoğunluğu Hıristiyan'dır..."² Osmanlı'nın Hıristiyan olmasını yalnızca Çar I. Nicola istememişti. Aynı çağrı, Avrupalı devletler tarafından Sultan Abdülaziz'e de yapılacaktı.

1860'lı yıllardaki Avrupa kabinelerinin hemen hepsinde hakim olan düşünce şuydu: "Osmanlı İmparatorluğu, Bizans'ın din değiştirmiş şeklidir. Bu imparatorluğun 33 milyonluk nüfusundan sadece 14 milyonu Müslüman'dır. 18 milyon Hıristiyan ile bir milyon Yahudi'nin yaşadığı bir memlekette iktidar artık Hıristiyanlara geçmelidir. Osmanlı devri, Bizans'ta sadece bir hanedan değişikliğinden ibarettir. Ya bu hanedan Hıristiyanlık dinini kabul etmeli ya da bir Hıristiyan hanedan Osmanlı tahtına oturtulmalıdır"³ Elbette Avrupa'nın istediği gibi Osmanlı din değiştirmede. Ancak 18 Temmuz 1923 tarihinde Teşkilat-ı Esasiye'deki bazı düzenlemeleri yapmak için toplanan Büyük Millet Meclisi'nde, Türkiye Cumhuriyeti'nin dininin 'Hıristiyanlık' olması için teklif verilmesi üzücü bir gerçekti.⁴

16. yüzyıl itibariyle dünyanın en güçlü devleti olan Osmanlı İmparatorluğu'nda yapısal düzen sarsılıp toplumsal parçalanmalar başlayınca, ilk olarak Anadolu'daki Celali İsyanları baş göstermişti. Ancak imparatorluktaki güçlü yapı hâlâ etkin olduğu için, rejime yönelik faaliyetleri susturabiliyordu. Sonraki yıllarda devlet kadrolarına ehliyetsiz kişilerin getirilmesi, tumar sistemindeki bozulma ve Avrupadaki teknik gelişmeler baş gösterince, toplumsal tepkiden ziyade bir 'aydın' örgütlenmesi başladı. Devlette görevli bazı bürokratlar, kendilerince bu çözülmeyi önlemek için çeşitli faaliyetlere girişti. Muhafif hareketler, kurulan gizli cemiyetlerle yürütüldü. Batı tarzı yaşam ve yönetim şeklini Osmanlı'ya uyarlamakla, bu çöküşün durdurulacağına inanan bir 'aydın' tipi oluştu.

Bu bağlamda Tanzimat, Osmanlı'daki 'yeni' yaftası altında zehirli ihtilalci akımların imparatorluğa enjekte edilme dönemiymi. Bazı aydınlar ve devlet yöneticileri; Devlet-i Aliyye'nin içine düştüğü zor durumdan kurtulabilmesi için, felsefesini ve bakış açısını Batı'dan alan ve Osmanlı medeniyeti ruhuna ters düşen yeni fikirleri, reformları çare olarak görüyordu. Bu yönelişlerden biri, Sultan Abdülaziz döneminde ortaya çıkan 'Yeni Osmanlılar' muhalif hareketi; diğeri

ise, Sultan İkinci Abdülhamid döneminde başlayıp fiili olarak 1918 yılına kadar devam eden İttihat ve Terakki örgütlenmesiydi. Her iki cemiyet de gizli olarak kuruldu, faaliyetlerini yine gizlice sürdürdü. Cemiyet üyeleri, Batılı oryantalistlerce Osmanlı'daki kötü gidişin durdurulmasının Batı tarzı bir rejim değişikliği ile sağlanabileceğine inandırılmıştı.

18. yüzyıl Avrupa'sında etkin rol oynayan büyük devletler, Tanzimat'tan beri Osmanlı'yı parçalayacak her türlü fikri maddi ve manevi olarak destekledi. Sözde devletin kötü gidişatını durdurmak için kurulan bütün muhalif cemiyet ve gizli örgütlenmeleri, kendi çıkarları doğrultusunda kullandılar. 1860'lı yıllarda irili ufaklı başlayan muhalif hareketler, önce yurt içinde başlamış gibi görünse de, filizlenip büyüdüğü yerler hep Avrupa'nın önde gelen başkentleri olmuştu. Paris'te başlayan Alliance Israelite Universelle hareketi ile, 'Yeni Osmanlılar' muhalif hareketinin aynı tarihlerde başlaması bir tesadüf değildi. Cemiyet, sözde birlik ve beraberliği sağlamak adına benimsediği "Osmanlıcılık" fikriyle imparatorluktaki çözölmeyi hızlandırırken; bir Yahudi örgütlenmesi olan Alliance Israelite Universelle de, imparatorluktaki çöküş süreci sonrasına 'adam yetiştirmek' için yoğun bir eğitim faaliyeti içerisine girmişti.

Öncelikle basın yoluyla muhalefete başlayan Yeni Osmanlılar Cemiyeti, 'ülkeyi kurtarma' adına Batı'nın 'etki ajanlığını' üstlenmişti. Hedef; milletin iradesiyle oluşan bir devlet yerine, azınlık iradesine dayanan bir devlet modeli oluşturmaktı. Fransız İhtilali'nin getirdiği "Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik" üçlemesi; Yeni Osmanlılar Cemiyeti üyelerince Osmanlı'ya "Hürriyet, Musavat, Uhuvvet" olarak uyarlandı. Nihai hedef olarak ise, bu üçlemeye bir de rejimin değiştirilmesi anlamına gelen 'Usül-i Meşveret' kelimesi eklendi. Bunun kaynağını da Kur'an-ı Kerim'de geçen "Onların işi, aralarında meşveretlidir"²⁵ ayetine dayandırıyorlardı. Oysa dikkatten kaçan ya da Cemiyet üyelerinin bilerek çarpıttığı önemli bir nokta vardı. Şura suresi 38. ayetin başında geçen 'beynehum' yani 'onlar' gizli öznesi vardı. 'Onlarla' ifade edilen, Müslümanlardı. Fakat Cemiyet'in savunduğu parlamenter sistem, sadece Müslümanlardan oluşmayacaktı.

Cemiyet, kelimelerin seçiminde azami dikkat sarf ediyordu. Zira Müslüman mahallesinde salyangoz satmanın zorluğu ortadaydı. Hedeflerin gerçekleştirilmesi için özellikle İslami terimler maske olarak kullanıldı. Geçmişin terimlerini kullandıkları zaman, onları geçmişteki anlamlarında kullanmadıkları bir gerçektir. Mesela 'ümme't kelimesi, batı anlamında 'nation' yani millet anlamındaydı. İttihat, Cemiyet'in lügatında parlamento yasası demektir. 'Meşveret' demok-